

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-20C/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121217300
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Róbert Bardáč PhD.
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2023:6121217300.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom Mgr. Róbertom Bardáčom, PhD. v spore žalobkyne: L. G., nar. XX. F. XXXX, bytom Z. XXXX/XX, I., právne zastúpená: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o. so sídlom Kadnárova 83, Bratislava, IČO: 47 232 765, proti žalovanému: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava so sídlom Primaciálne nám. 1, Bratislava, IČO: 00 603 481, o zaplatenie 2.360 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamietá.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou proti žalovanému na Okresnom súde Banská Bystrica, neskôr postúpenou Okresnému súdu Bratislava I, domáhala zaplatenia sumy 2.360 € s príslušenstvom. Tvrdila, že je výlučnou vlastníčkou pozemku s parcelným číslom XXXX/XX o výmere 76 m² nachádzajúceho sa v I., okres Bratislava U., kat. úz. X., ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, pričom na tomto pozemku je postavená verejná komunikácia III. triedy využívaná A.C. Č. I. - X.. Žalobkyňa chcela situáciu riešiť, ponúkla žalovanému uzatvorenie nájomnej zmluvy. Nesúhlasila ale s navrhnutým nájomným a žiadala jeho určenie znalcom. Žalobkyňa si dala zhotoviť znalecké posudky, podľa ktorých hodnota nájomného za užívanie jej pozemku bola určená na 1.120 € za rok 2019 a 1.240 € za rok 2020. Žalovaná istina preto predstavuje súčet týchto súm za užívanie pozemku za roky 2019 a 2020, spolu 2.360 € (vo formulári na č. I. 2 je uvedená chybná suma 2.630 €, no v textovej časti formulára a v podaní žalobkyne na č. I. 2 a 32 je uvedená správna suma 2.360 €) a tohto nároku sa žalobkyňa domáha, pretože žalovaný jej za užívanie jej pozemku neposkytol žiadne plnenie. Žalobkyňa sa tiež domáhala zaplatenia úroku z omeškania zo žalovanej sumy 5 % ročne od 3. decembra 2020 do zaplatenia, nákladov na znalecké posudky 450 € a náhrady trov konania.

2. Okresný súd Banská Bystrica ako upomínací súd vydal na žalovanú sumu platobný rozkaz dňa 29. januára 2021, sp. zn. XUp/XX/XXXX. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odporu. V odpore tvrdil žalovaný, že má vzťah k pozemku žalobkyne usporiadaný vecným bremenom, ktoré vzniklo § 1 ods. 1, § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 66/2009 Z. z.“) ku dňu účinnosti týchto ustanovení k 1. júlu 2009. Tieto skutočnosti žalovaný oznámil žalobkyňi. Poukázal na to, že zákon č. 66/2009 Z. z. neupravuje problém náhrady za takého nútené obmedzenie vlastníckeho práva. Tvrdil, že žalovaný nárok je premičaný, lebo nebol uplatnený včas. Poukázal na viaceré rozhodnutia súdov, podľa ktorých náhrada za takéto vecné bremená sa poskytujú jednorazovo. Tiež namietol, že náhradu

za zákonné vecné bremeno nemožno zamieňať s náhradou vo výške obvyklého nájmu. Žiadal preto žalobu zamietnuť.

3. Žalobkyňa v replike, ktorou reagovala na podaný odpor, zotrvala na žalobe. Nesúhlasila s názorom žalovaného, že plnenie titulom náhrady za užívanie vecného bremena je jednorazové a poukázala na rozhodnutie tunajšieho súdu v inej veci so sp. zn. 18C/23/2013. Ak by bola táto odplata jednorazová, len ťažko by ju bolo možné kvalifikovane stanoviť aj do budúcnosti, nakoľko nie je zrejmy čas trvania pozemkových úprav. Nie je možné dopredu stanoviť spravodlivú finančnú náhradu za takéto zákonné vecné bremeno, práve naopak, došlo by k nespravodlivému zásahu do vlastníckych práv, čo by bolo v rozpore s čl. 20 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Pri jednorazovej náhrade nie je možné hovoriť o primeranej náhrade. Poukázala aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) vo veci so sp. zn. 4 MCdo 2/2014 z 12. marca 2013. Žalovaný si zrejme uvedomuje, že za užívanie patrí žalobkyni náhrada, inak by žalobkyni neponúkal uzatvorenie nájomnej zmluvy. Poukázala aj na to, že za nehnuteľnosť platí daň z nehnuteľnosti. Výkon práv musí byť v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný na repliku nereagoval.

4. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi navrhnutými žalobkyňou, ktorými sú: listy žalobkyne z 24. mája 2017 a 30. novembra 2020 (č. l. 6-7), list žalovaného z 12. septembra 2017 a 2. decembra 2020 (č. l. 8-9), znalecký posudok č. 272/2020 (č. l. 10-18), znalecký posudok č. 231/2020 (č. l. 19-28), vyúčtovania znalečného (č. l. 29-30), list - Register obnovenej evidencie pozemkov č. 1 (č. l. 49-50), mailová komunikácia (č. l. 51), rozhodnutie o miestnej dani (č. l. 52), návrh zmluvy o nájme pozemku (č. l. 53-54), ako aj listinnými dôkazmi navrhnutými žalovaným, ktorými sú: list žalovaného z 26. mája 2020 (č. l. 39), a z takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav veci.

5. Zo znaleckého posudku č. 272/2020, vypracovaného U.. O. D., Z., dňa 31. decembra 2020 je preukázané, že všeobecná hodnota nájmu pozemku žalobkyne za rok 2019 v sume 1.120 €. Zo znaleckého posudku č. 231/2020, vypracovaného U.. O. D., Z., dňa 10. novembra 2020 je preukázané, že všeobecná hodnota nájmu pozemku žalobkyne za rok 2020 v sume 1.240 €. Prílohou oboch týchto posudkov je aj list vlastníctva č. XXXX vedený k 5. novembru 2020 pre kat. úz. X., okres I. U.I, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou pozemku s parc. č. XXXX/XX o výmere 76 m², zastavaná plocha a nádvorie, parcela registra T.. Žalobkyňa nadobudla pozemok rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor, č. X/XXXX/X. z 12. marca 2014 v rámci registra obnovenej evidencie pozemkov, čo korešponduje s obsahom listu - Register obnovenej evidencie pozemkov, ktorý predložila žalobkyňa. Prílohou oboch znaleckých posudkov je aj informatívna kópia katastrálnej mapy a zobrazenie ortofoto mapy, z ktorých vyplýva umiestnenie pozemku v katastrálnom území a tiež, že na pozemku sa nachádza miestna komunikácia. Z vyúčtovaní znalca U.. O. D., Z. z 10. novembra 2020 a 31. decembra 2020 je preukázané, že žalobkyni účtoval za zhotovenie znaleckého posudku č. XXX/XXXX sumu 350 € a za zhotovenie znaleckého posudku č. XXX/XXXX sumu 100 €. Medzi stranami nebolo sporné, že od r. 1977 sa na pozemkoch žalobkyne nachádza stavba verejnej komunikácie III. triedy, ktorá je využívaná A. Č. I. - X.. Z listu žalobkyne z 24. mája 2017, doručeného v rovnaký deň žalovanému, je preukázané, že žalobkyňa mala záujem o urovnanie právneho vzťahu k predmetnému pozemku. Z listu žalovaného z 12. septembra 2017 je preukázané, že žalovaný má právny vzťah k pozemku žalobkyne založený zákonom č. 66/2009 Z. z. a nerealizuje zámeny v zmysle § 2 zákona č. 66/2009 Z. z. Z návrhu zmluvy o nájme pozemku č. 0888.....2000 a z mailovej komunikácie žalovaného z 23. apríla 2020 je preukázaný návrh žalovaného nájomného za užívanie predmetného pozemku 0,33 €/m²/rok. Zmluva uzatvorená nebola. Z listu žalobkyne z 30. novembra 2020, doručeného v rovnaký deň žalovanému, je preukázané, že ponúka žalobkyňa žalovanému možnosť odkúpenia pozemku alebo jeho nájmu za 1.240 €/rok, eventuálne ponúka súhlas s jednorazovou odplatom za obmedzenie užívania pozemku vecným bremenom za 13.000 €. Odpoveď očakáva do 10. januára 2021. Na to reagoval žalovaný v liste z 2. decembra 2020, z ktorého je preukázané, že žalovaný sa riadi schváleným uznesením, ktoré mu inú výšku nájmu než 0,33 €/m²/rok neumožňuje akceptovať. Túto informáciu poskytol žalovaný žalobkyni aj v liste z 26. mája 2020, čo je preukázané z tohto listu, ktorý predložil žalovaný. Z rozhodnutia žalovaného z 29. mája 2020, č. k. X/XX/XXXXXX-XX-XX/XXXXXX je preukázané, že žalovaný ako správca dane vyrubil žalobkyni za predmetný pozemok miestnu daň z nehnuteľnosti za rok 2020 vo výške 5,21 €. Takto zistený skutkový stav veci posúdil po právnej stránke nasledovne.

6. Podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom

ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje (ods. 1). Vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu (ods. 4).

7. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

8. Podľa § 124 Občianskeho zákonníka všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

9. Podľa § 128 Občianskeho zákonníka vlastník je povinný strpieť, aby v stave núdze alebo v naliehavom verejnom záujme bola na nevyhnutnú dobu v nevyhnutnej miere a za náhradu použitá jeho vec, ak účel nemožno dosiahnuť inak (ods. 1). Vo verejnom záujme možno vec vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, a to len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu (ods. 2).

10. Podľa § 151n ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať.

11. Podľa § 151o ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona.

12. Podľa § 2 zákona č. 66/2009 Z. z. obec alebo vyšší územný celok, ktorý sa stal podľa osobitných predpisov vlastníkom stavby prechodom z vlastníctva štátu bez majetkovoprávneho usporiadania vlastníctva k pozemkom (ďalej len „vlastník stavby“), môže poskytnúť zámennou zmluvou vlastníkovi pozemku pod stavbou náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. Náhradný pozemok v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu, ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním, poskytne vlastník stavby v tom istom katastrálnom území. Ak územie obce tvorí viac katastrálnych území, náhradný pozemok sa poskytne v rámci územia obce (ods. 1). Ak sa neuplatní postup podľa odseku 1, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o pozemkových úpravách podľa osobitného predpisu (ods. 2).

13. Podľa § 4 zákona č. 66/2009 Z. z., ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu (ods. 1). Vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území (ods. 2).

14. Podľa § 100 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať (ods. 1). Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka (ods. 2). Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá (ods. 3).

15. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Z dokazovania vyplynulo, že k predmetnému pozemku vo výlučnom vlastníctve žalobkyne vzniklo právo zodpovedajúce vecnému bremenu podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. v spojení s § 151o

ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, pretože miestna komunikácia III. triedy na pozemku žalobkyne prešla do vlastníctva žalovaného zo štátu v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z., pričom žalobkyňa je povinná toto zákonné vecné bremeno trpieť podľa § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z. z. v spojení s § 151n ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka a súčasne dosiaľ nedošlo k usporiadaniu vlastníckych vzťahov k pozemkom žalobkyne, čo predpokladá § 2 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z. z. Nie je preto dôvod, aby žalovaný poskytoval žalobkyňi náhradu za užívanie predmetného pozemku titulom bezdôvodného obohatenia, pretože nejde zo strany žalovaného o neoprávnené užívanie, ale o výkon práva vyplývajúci z obmedzenia podľa § 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podstatou veci teda bola otázka, či žalovaný nárok patrí žalobkyňi titulom náhrady za užívanie predmetného vecného bremena za obdobie roka 2019 a 2020 podľa § 128 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

17. Citované ustanovenia zákona č. 66/2009 Z. z. upravili oprávnenie obcí a vyšších územných celkov držať a užívať pozemky pod stavbami, ktoré sú v ich vlastníctve, ako vecné bremeno a v poznámkach pod čiarou odkazuje na § 151n až § 151p Občianskeho zákonníka. Ide však o verejnoprávne obmedzenie vlastníckeho práva, pretože oprávnenie držať a užívať pozemok neprislúcha konkrétnej osobe, ale druhovo vymedzenému subjektu - obci alebo vyššiemu územnému celku a obmedzenie vlastníckeho práva je odôvodnené verejným záujmom. Stavbami sú predovšetkým cestné komunikácie, materské školy, cintoríny, parky a ďalšie všeobecne prospešné zariadenia, ktoré boli vybudované pred rokom 1989. Ich výstavbe mohlo dôjsť aj bez majetkovoprávneho usporiadania vlastníctva stavby s pozemkom pod ňou. Zriadenie vecného bremena predstavuje spôsob, ako vyriešiť dlhodobu neusporiadanú vzťahy k pozemkom vo vlastníctve iných osôb, na ktorých sa nachádzajú povolené stavby, ktoré boli pôvodne vo vlastníctve štátu a podľa osobitných predpisov prešli na obce a vyššie územné celky. Ide o nedoriešené právne vzťahy z predchádzajúceho spoločenského režimu a zákonodarca prijatím zákona č. 66/2009 Z. z. ustanovil mechanizmy, akými možno usporiadať medzery vo vlastníckych vzťahoch.

18. Výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu viaznuceho na nehnuteľnosti zo zákona podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. obmedzuje vlastníka nehnuteľnosti vo výkone práv podľa § 123 Občianskeho zákonníka. Za to patrí vlastníkovi nehnuteľnosti, v danom prípade žalobkyňi, primeraná náhrada podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vlastníkom pod stavbami patriacimi obci alebo vyššiemu územnému celku teda patrí primeraná náhrada podľa všeobecných zásad upravujúcich inštitút vecného bremena determinovaná proporcialitou a vyvažovaním hodnoty vlastníckeho práva a hodnoty verejného záujmu. Žalobkyňa tvrdila, že má nárok na opakovanú náhradu (za r. 2019 a 2020), pretože iba jednorazová náhrada by nebola primeraná, kým žalovaný oponoval, že pri vzniku vecného bremena podľa zákona č. 66/2009 Z. z. možno žiadať primeranú náhradu len jednorazovo, čo žalobkyňa nestihla a preto je jej nárok premlčaný.

19. Súd pri určení, či má ísť o náhradu jednorazovú alebo „opakovanú“ vychádzal zo záverov, ktoré uplatnil NS SR v prípade posúdenia primeranej náhrady za zriadenie zákonného vecného bremena podľa zákona č. 182/1993 Z. z. (napr. v rozsudku z 24. marca 2015, sp. zn. 7Cdo/26/2014, ako aj v rozsudku zo 14. apríla 2016, sp. zn. 3Cdo/49/2014, ktoré rozhodnutie bolo uverejnené aj v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 8/2016 pod R 73/2016). Vyslovil právny záver, že finančná náhrada za zriadenie vecného bremena podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z. z. je nepochybne majetkovým právom osoby, ktorá je povinným subjektom z vecného bremena. Predmetné bremeno vzniká „in rem“, vzťahuje sa na každého vlastníka zaťaženého pozemku bez ohľadu na spôsob zmeny vlastníctva. Nemožno teda jeho vznik posudzovať samostatne v prípade každého nového vlastníka zaťaženého pozemku. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová; nemá teda charakter opakovaného plnenia a v súdnom konaní ho môže vlastník úspešne uplatniť iba v zákonom stanovenej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť od účinnosti citovaného zákona. Tieto závery sú plne použiteľné aj na priznávanie primeranej náhrady za zriadenie vecného bremena podľa zákona č. 66/2009 Z. z.

20. Aj obmedzenie vlastníckeho práva podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. patrí k zákonným vecným bremenám, čiže k verejnoprávnym obmedzeniam vlastníckeho práva, ktoré zahŕňa oprávnenia podľa § 123 Občianskeho zákonníka. Toto vecné bremeno má verejnoprávny charakter. Finančná náhrada za zriadenie vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. je majetkovým právom osoby, ktorá je povinným subjektom z vecného bremena. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je jednorazová; nemá charakter opakovaného plnenia. Nárok na finančnú náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva vecným bremenom zriadeným zákonom a „in rem“ má iba pôvodný vlastníak pozemku

(tým žalobkyňa v čase vzniku vecného bremena ani nebola) a v súdnom konaní ho môže úspešne uplatniť iba v zákonom stanovenej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť od účinnosti zákona, ktorým sa vecné bremeno zriaďuje. Ďalšiemu vlastníkovi pozemku, ktorým je práve žalobkyňa, už takýto nárok nevznikne. Žalobkyňa nadobudla predmetný pozemok v čase, kedy už predmetné vecné bremeno bolo k danému pozemku zriadené. Ak by však aj žalobkyňa bola oprávnená na predmetný nárok, nárok na finančnú náhradu za zriadenie vecného bremena sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá začala plynúť odkedy sa právo mohlo vykonať prvý raz, t. j. od účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z. (porov. uznesenie NS SR z 30. novembra 2020, sp. zn. 8Cdo/17/2019, publ. v časopise Zo súdnej praxe, 1/2022). Takýto výklad je ústavne konformný a nie je dôvodné uvažovať o tom, že by takýto výklad zasahoval do základného práva podľa čl. 20 ods. 1, 4 Ústavy Slovenskej republiky (porov. uznesenie IV. ÚS 264/2018). Za nedôvodný preto súd považoval odkaz žalobkyne na rozhodnutie NS SR so sp. zn. 4 MCdo 2/2014, pretože toto zrušujúce rozhodnutie NS SR vyčítalo súdom nižšej inštancie, že „nevysvetlili, akými úvahami dospeli k záveru, že žalobcom nevznikol nárok na náhradu za obmedzenie ich vlastníckeho práva k pozemku, ktoré v súčasnosti trvá už viac ako päť rokov“. Dôvodom je, že v danom prípade súd jednak dospel k záveru, že žalobkyňi náhrada za užívanie vecného bremena patrí a jednak tento záver zdôvodnil vyššie aj s poukazom na ustálenú súdnu prax, ktorá sa vytvorila od vydania citovaného rozhodnutia so sp. zn. 4 MCdo 2/2014. S poukazom na medzičasom vytvorenú a citovanú súdnu prax súd považoval za nedôvodný aj odkaz na rozsudok tunajšieho súdu z 27. októbra 2016, sp. zn. 18C/23/2013.

21. Podľa uvedeného teda nárok žalobkyne na primeranú náhradu za obmedzenie užívania pozemku sa ako majetkové právo s poukazom na § 101 Občianskeho zákonníka premlčalo vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá začala plynúť odkedy sa právo mohlo vykonať prvý raz, t. j. od 1. júla 2009, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 66/2009 Z. z. a uplynula dňom 1. júla 2012. Nie je daná žiadna výnimka podľa § 100 ods. 2 alebo 3 Občianskeho zákonníka. Predmetná žaloba bola súdu doručená po uplynutí premlčacej lehoty. Námitku premlčania vznesenú žalovaným preto treba pokladať za dôvodnú a premlčané právo nie je možné priznať. Vzhľadom na to nebolo možné žalobkyňi priznať ani príslušenstvo, ktorými boli úrok z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky (náklady na znalecké posudky). Súd preto žalobu zamietol a ostatnou argumentáciou strán sa v záujme zachovania hospodárnosti nezaoberal.

22. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Žalovaný bol v spore v celom rozsahu úspešný, žalovanému by preto v súlade so zásadou úspechu § 255 ods. 1 CSP patrila náhrada trov konania v rozsahu 100%. Vzhľadom na to, že zo spisu vyplýva, že žalovanému žiadne trovy nevznikli, v súlade s čl. 17 základných princípov CSP súd podľa § 262 ods. 1 CSP rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva (R 72/2018, uznesenie NS SR z 28. februára 2018, sp. zn. 7 Cdo 14/2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresnom súde Bratislava I do 15 dní odo dňa jeho doručenia. V odvolaní sa okrem toho, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka (vrátane uvedenia spisovej značky konania), čo sa ním sleduje, a podpisu uvedie aj to, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.